

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 18. S. Anscharius Episcopus Bremensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](#)

a Cariano dicebatur, arcta custodiæ tra- Sæculum IX.
dedit. Interim Bardas Theodoræ frater, A.C. 854.
vir rebus gerendis aptus, sed vitiis de-
pravatus, nepotis vecordia in rem suam
usus totam sibi soli potestatem usur-
pabat.

§. XVIII.

S. Anscharius Episcopus Bremensis.

In Saxonia S. Anscharius, irrumpenti-
bus Normannis, jam anno 845. Ham- *Sup. Lib.*
XLVIII.
burgo expulsus, nihilominus Barbarorum §. 31.
conversioni incumbebat, alimenta acci- vita n. 35. to.
piens e Monasterio Turholtensi in Belgi- 6. Att. p. 95.
ca, quod sibi Ludovicus pius dederat.
Cum vero Rex Carolus, in cuius Regno
Monasterium positum erat, illud cuidam
Procerum suorum, nomine Regnario,
donasset, Anscharius ad extremam re-
dactus est paupertatem. Monachis Cor-
bejæ veteris, qui eum secuti fuerant, ad
Monasterium suum reversis, & complu-
ribus aliis ab eo diffugientibus cum pau-
cis tamen Discipulis remanentibus boni
Pastoris officio vacare non destitit. Rex
Ludovicus, in cuius Ditionibus pio la- n. 36.
bore Anscharius insudabat, miseratus
quærebat remedium, quo illius inopiæ
consuleret; cumque in illa Regione nul-
lum esset Monasterium, quod ipsi con-
ferre posset, statuit ei dare Episcopatum
Bremensem, illis locis vicinum, & mor-
te

Sæculum IX. te Leuderici tertii illius Sedis Episcopi,
A. C. 854. anno 849. defuncti, vacantem. Cun-
tabatur Vir Sanctus hanc Sedem recipere, quod timeret, ne ambitionis accu-
saretur; quamobrem Rex in publicis
Comitiis hanc causam proponens Epis-
copos interrogabat, an salva Canonum
auctoritate id fieri posset. Responde-
runt Episcopi, omnino fieri posse, & mul-
tis exemplis relatis suam sententiam pro-
barunt. Itaque rebus mature pensatis,
quod nempe Diœcesis Hamburgensis, ad
quam regendam Anscharius ordinatus
fuisset, limitibus admodum angustis coer-
ceretur, & continua Barbarorum incur-
sibus esset obnoxia, pronunciarunt, eam
Diœcesi Bremensi posse augeri. Ne ve-
ro conquerendi causa daretur Walde-
gario Episcopo Verdensi vicino, a cuius
Diœcesi pars illa, quæ trans Albim est,
fuerat avulsa, statutum, ut Ecclesiæ Bre-
mensis & Verdensis ad illum statum, quo
Ludovici pii Imperatoris temporibus
fuerant, reducerentur. His conditioni-
bus Anscharius Episcopatum Bremensem
Diœcesi Hamburgensi conjunctum eo-
dem anno 849. Ludovici Regis nono ac-
cepit.

Postea hac mutatione in alio Conci-
lio rursus ad examen revocata, res pa-
rum conveniens visa, quod Sedes Epis-
copalis, ad quam occupandam Anscha-
rius

rius fuisset ordinatus, impetrata etiam a Sæculum IX.
 Sacra Sede Institutionis hujus Confirmatione, in alia Dioœcesi existeret, nam Hamburgum ultra Albim positum erat,
 adeoque in illa parte, quæ Episcopo Verdensi reddita fuerat. Ergo Decretum editum, quo ipse hanc partem recipere, & aliam æqualem daret, consensit que Episcopus Verdensis. At consenus Metropolitæ tunc obtineri non potuit, nempe Archiepiscopi Coloniensis, quod illa Sedes tunc vacans per decen-
 nium circiter Episcopum non habuerit.

A. C. 854.

n. 38.

§. XIX.

Ecclesia Sueciæ.

Interim in Ecclesia Sueciæ, ex quo Gaus-
 bertum Episcopum alio nomine Simo-
 nem Barbari inde expulerant, Presbyter
 non fuit. Post septennii intercapedinem,
 circa annum octingentesimum quinqua-
 gesimum secundum Anscharius illo mi-
 sit Presbyterum Anachoretam nomine
 Ardgarium, ut solatium ferret Christianis ibidem in Fide perseverantibus, præ-
 fertim cuidam Viro Sancto nomine He-
 rigario, qui Fideles nullo præsente Pres-
 bytero confirmaverat, multaque mala a
 Barbaris perpetrata fuerat. Porro S. Vi-
 ri Fidem Cælum editis miraculis remu-
 nerabatur. Quadam die Suecis Comi-
 tia sua in aperto campo celebrantibus,

vit. n. 25.

n. 26.

Hist. Eccles. Tom. XI. Pp. suos